

Αθανάσιος Π. Λαβράκης
Βουλγατικής Λακωνίας
8-7-2010

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ**

Αθήνα 2 Ιουλίου 2010

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΒ	3913

Η αναγγελία της συρρίκνωσης σε βαθμό ουσιαστικής κατάργησης του μοναδικού φορέα για το λυρικό θέατρο στη Βόρειο Ελλάδα, αποτελεί ντροπή για τον πολιτικό κόσμο, τους ανθρώπους του πολιτισμού, τους πολίτες της χώρας και ειδικά της Θεσσαλονίκης.

Κανένας δεν μπορεί να μιλάει για συγχώνευση, όταν η όπερα τελούσε ήδη από πριν σε ανάλογο καθεστώς με το Κ.Θ.Β.Ε., και η μόνη της αυτοτέλεια εξαντλούνταν σε ένα μίνιμουμ εξασφαλισμένης χρηματοδότησης που με τη βία της επέτρεπε 2,5 παραγωγές ετησίως, λίγους συμβασιούχους διοικητικούς υπαλλήλους και έναν διευθύνοντα του καλλιτεχνικού έργου, καθώς και την εποπτεία μιας επιτροπής άμισθων συμβούλων (Εφορεία). Ούτε ορχήστρες, ούτε χορωδίες, ούτε σώμα πρωταγωνιστών, ούτε μπαλέτο, ούτε τίποτε.

Η Όπερα Θεσσαλονίκης ήταν ουσιαστικά ένα γραφείο διοργάνωσης ελαχίστων λυρικών παραστάσεων. Η "πρωτεύουσα" των Βαλκανίων είχε δηλαδή ολίγη από όπερα.

Πόσο μεγάλοι στα λόγια και πόσο μικροί στα έργα είμαστε τελικά!

Η δικαιολογία του ελλείμματος είναι παντελώς απαράδεκτη. Δεν θεραπεύεις έναν οργανισμό καταργώντας τον. Εκτός και εάν πραγματικά δεν χρειάζεται (;).

Η ιστορία των λυρικών παραστάσεων στην Μακεδονική πρωτεύουσα πηγαίνει πολύ πίσω, πριν την απελευθέρωση της πόλης. Από τότε μέχρι τώρα, με πολύ κόπο, χτίστηκε κάτι παραπάνω από το τίποτα. Η αναμενόμενη, μετά από μήνες προπαρασκευής, με νόμο ίδρυση της Κρατικής Λυρικής Σκηνής Μακεδονίας - Θράκης, κλειδώθηκε στο μεγάλο συρτάρι του Υπουργείου.

Τώρα, και με δεδομένη την αναστολή παραγωγών του Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης (άλλη πονεμένη ιστορία και αυτή), ξαναγυρνάμε πολλά χρόνια πίσω. Για λυρικές παραστάσεις οι Θεσσαλονικείς μπορεί να επιλέξουν πολλές από τις κατά τα άλλα φτωχές βαλκανικές πόλεις. Εξάλλου υπάρχουν πάντα τα σκυλάδικα και η τηλεόραση. **Τι μεγαλοφυής, τι ριζοσπαστική! Τι εμπνευσμένη πολιτική! Κρίμα!**